

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: Kžzd-11/2024-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Županijski sud u Varaždinu, u vijeću za mladež sastavljenom od sudaca Rajka Kipkea, predsjednika vijeća, te Tomislava Brđanovića, ujedno i suca za mladež i Vlaste Patrčević Marušić, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Hajdarović, u kaznenom predmetu protiv optuženog Roberta Sertića, zbog kaznenih djela iz čl. 179.a Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21. i 114/22., dalje: KZ/11) i dr., odlučujući o žalbi optuženika protiv presude Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj: Kzd-36/2023-52 od 3. listopada 2023., u sjednici vijeća održanoj 28. svibnja 2024.,

p r e s u d i o j e

Prihvaća se žalba optuženog Roberta Sertića, a u povodu te žalbe i po službenoj dužnosti, preinačuje se pobijana presuda i sudi:

optuženi Robert Sertić, s podacima kao u pobijanoj presudi,

oslobađa se od optužbe

da bi 3. travnja 2023. u Karlovcu, Sarajevska 8B, kao otac djece Nike i Sare Sertić (rođenih 8.4.2015.) i Tare Sertić (rođene 28.10.2017.), iako svjestan da time može ugroziti psihofizički razvoj djece, protivno članku 10. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (NN br. 70/17, 126/19, 84/21, 114/22), svoju bivšu izvanbračnu suprugu Rahimu Krajinović, a koja ga je prethodno zbog nasilja napustila zajedno s troje maloljetne djece, te se od prosinca 2022. nalazi u zaštićenom stanu Ženske grupe Korak, sačekao te zajedno s njome ušao u stan govoreći joj „što si mislila da sam te zaboravio“, a u kojem stanu je boravio do 4. travnja 2023., te imenovanu za to vrijeme i u prisutnosti djece vrijeđao i omalovažavao na način da joj je govorio „nikada te neću ostaviti, jebem ti mater“, zbog kojih riječi ga je mlt. Tara Sertić rukom udarila po licu i rekla mu da takve ružne riječi više neće govoriti majci, da bi potom slijedeće jutro napustio stan znajući da će kao i svako jutro do stana doći djelatnici Ženske grupe Korak, nakon čega se, u vrijeme dok je Rahima Krajinović bila u prostorijama policijske postaje kako bi prijavila počinjeno nasilje nad njom i djecom, ponovno vratio do stana u kojem su se tada nalazile Sara i Tara zajedno s djelatnicima Ženske grupe Korak, zvonio na ista, lupao po vratima i hodao oko zgrade sve dok ga policijski službenici nisu pronašli i uhitili, što je sve kod imenovane izazvalo osjećaj straha, poniženosti i povredu dostojanstva, te ugrozilo pravilan psihofizički razvoj djece Sare, Nike i Tare Sertić,

dakle, teško kršio propise o zaštiti od nasilja u obitelji i time kod člana obitelji izazvao strah za njezinu sigurnost i doveo je u ponižavajući položaj, a time nije počinjeno teže kazneno djelo i zlostavio djecu,

pa da bi time počinio kaznena djela protiv braka, obitelji i djece, nasiljem u obitelji iz čl. 179.a KZ/11, te tri kaznena djela povrede djetetovih prava iz čl. 177. st. 2. KZ/11, sve uz primjenu članka 51. KZ/11.

Na temelju čl. 149. st. 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22 i 36/24, dalje u tekstu: ZKP/08-24) troškovi kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do 5. ZKP/08, nužni izdaci optuženika i nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret proračunskih sredstava.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom suda prvog stupnja optuženi Robert Sertić proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece nasiljem u obitelji iz čl. 179.a KZ/11, te tri kaznena djela povrede djetetovih prava iz čl. 177. st. 2. KZ/11, sve u vezi s čl. 51. KZ/11. Optuženiku su utvrđene pojedinačne kazne zatvora i to za svako kazneno djelo u trajanju od jedne godine. Na temelju čl. 51. KZ/11 optuženi Robert Sertić osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine i 6 mjeseci.

1.2. Na temelju čl. 70. st. 1. i 2. KZ/11 optuženom Robertu Sertiću izrečena je sigurnosna mjera obaveznog psihosocijalnog tretmana.

1.3. Na temelju čl. 70. st. 3. KZ/11 sigurnosna mjera obaveznog psihosocijalnog tretmana može trajati do prestanka izvršavanja kazne, a najdulje dvije godine.

1.4. Na temelju čl. 148. st. 6. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 i 80/22- dalje u tekstu: ZKP/08-22) optuženik je oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do 6. ZKP/08-22 te nagrade i nužnih izdataka postavljenog mu branitelja te isti padaju na teret proračunskih sredstava.

2. Protiv te presude žalbu je podnio optuženik po branitelju Davoru Bartolcu, odvjetniku, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da nadležni županijski sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

3. Državni odvjetnik odgovorio je na žalbu optuženika, koji odgovor je dostavljen na znanje optuženiku i branitelju.

4. Žalitelj nije zatražio da ga se izvijesti o drugostupanjskoj sjednici, a ovaj sud drugog stupnja ne nalazi potrebnom osigurati prisutnost stranaka sjednici radi davanja razjašnjenja.

5. U smislu čl. 474. st. 1. ZKP/08-22 spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Varaždinu na obvezno razgledavanje.

6. Žalba optuženika je osnovana.

7. Žalitelj ističe bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08-22, ali postojanje iste ničime ne obrazlaže, pa valja utvrditi kako se žalitelj stvarno ne žali po ovoj osnovi pobijanja.

7.1. U smislu čl. 476. st. 1. toč. 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22. i 36/24., u daljnjem tekstu ZKP/08-24) ovaj sud drugog stupnja ne nalazi postojanje bitnih povreda odredba kaznenog postupka na koje pazi po službenoj dužnosti.

8. S druge strane, u pravu je žalitelj kada ističe povredu kaznenog zakona na svoju štetu iz čl. 469. toč. 1. ZKP/08-24 je li djelo za koje se progoni kazneno djelo, pri čemu je i po službenoj dužnosti, na temelju čl. 476. st. 1. toč. 2. ZKP/08-24 utvrđena istovrsna povreda na štetu optuženika.

8.1. Predmetni činjenični opis djela koji prvostupanjski sud podvodi pod kazneno djelo nasilja u obitelji iz čl. 179.a KZ-a sastoji se od psihičkog nasilja optuženika prema bivšoj izvanbračnoj supruzi koji je opisan kao ulazak u zaštićeni stan Ženske grupe Korak i izgovaranje "što si mislila da sam te zaboravio" i "nikada te neću ostaviti, jebem ti mater", što je prema tvrdnji optužbe dovelo do osjećaja straha, poniženosti i povrede dostojanstva žrtve. Da bi se uistinu radilo o kaznenom djelu nasilja u obitelji iz naprijed naznačene zakonske odredbe mora biti riječ o teškom kršenju propisa o zaštiti od nasilja u obitelji, što je jedno od odlučnih obilježja bića ovog kaznenog djela koje mora biti kumulativno ostvareno s ostalim bitnim elementima zakonskog opisa tog delikta, tj. da je djelo počinjeno na štetu člana obitelji ili bliske osobe i da radnja počinjenja izaziva strah za sigurnost žrtve ili njoj bliskih osoba ili da ta radnja žrtvu dovodi u ponižavajući položaj, a time nije počinjeno teže kazneno djelo.

8.2. Ispravno, pozivom na integralni sadržaj iskaza žrtve optuženik prigovara kako iz tog dokaza ne slijedi da bi kod žrtve nastupile posljedice iz zakonskog opisa obilježja ovog kaznenog djela izazivanje straha za sigurnost člana obitelji i dovođenje člana obitelji u ponižavajući položaj. Naime, žrtva odriče da bi kod nje postojao strah od optuženika da bi njoj ili djeci mogao naštetiti, da je optuženik više puta dolazio u stan i da su mu se djeca razveselila. Postojanje ponižavajućeg položaja žrtve ni na koji se način ne opisuje u činjeničnom opisu, niti se obrazlaže u razlozima pobijane presude. Stoga, ovdje nije ostvareno obilježje tog kaznenog djela u vidu nastupjele posljedice po žrtvu. Ovo sve i bez obzira na sadržaj personalnih dokaza, iskaza dvoje svjedoka, da su kod žrtve primijetili uznemirenost, jer je kod ovog kaznenog djela bitna subjektivna posljedica po konkretnu žrtvu, ne izvanjski dojam koji proizlazi iz opažanja svjedoka (valja upozoriti i na dio razloga pod 8.5. ove presude).

8.3. Nadalje, prema ocjeni ovoga žalbenog suda, izvedenoj po službenoj dužnosti, iz konkretno opisanih radnji optuženika, koje je kritične zgode poduzeo na štetu žrtve Rahime Krajinović, ne može zaključiti da se ovdje radilo o teškom kršenju propisa o zaštiti od nasilja u obitelji. Naime, u predmetnom slučaju inkriminiran je samo jedan događaj koji se zbio 3./4. svibnja 2023., dakle, riječ je o pojedinačnom i izoliranom aktu. Inkriminirane radnje obuhvaćaju izricanje dvije tvrdnje, koje mogu predstavljati neprimjereno ponašanje, međutim, intenzitet, značaj i kvaliteta opisanih optuženikovih postupaka, prema stanovištu ovoga žalbenog suda, ne prelazi okvire nasilničkog ponašanja kako je ono definirano u smislu prekršaja iz čl. 10. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji ("Narodne novine" broj 70/17., 126/19., 84/21. i 114/22.). U činjeničnoj osnovi djela opisano je psihičko nasilje pa prema tome činjenični opis predstavlja činjenično i

pravno opisivanje nasilja u smislu članka 10. toč. 3. Zakona i zapravo predstavlja prekršaj, jer je opisano psihičko nasilje koje je bilo jednokratno i bez nastupa posljedice iz zakonskog opisa kaznenog djela iz čl. 179.a KZ/11.

8.4. Žalitelj je također u pravu kada osporava postojanje obilježja kaznenih djela iz čl. 177. st. 2. KZ/11 u odnosu na djecu žrtve, a i ispitivanjem pobijane presude po službenoj dužnosti ustanovljena je povreda kaznenog zakona u pitanju iz čl. 469. toč. 1. ZKP/08-24. Ispravno žalitelj ukazuje ponovno na sadržaj iskaza svjedokinje Rahime Krajinović da su djeca bila izvan sebe od sreće kada su vidjela optuženika. Imenovana svjedokinja je opisivala i ranije postupanje optuženika prema djeci tvrdeći kako djeca nikada nisu bila prisutna svađama i raspravama između nje i optuženika i da je optuženik uvijek bio jako dobar prema djeci. Ovo i polazeći od činjeničnog opisa tih kaznenih djela iz kojega ne proizlazi da bi djeca bila prisutna kada je optuženik izvanbračnoj supruzi izgovorio "što si mislila da sam te zaboravio", već da su bila prisutna kod jednokratnog izričaja "nikada te neću ostaviti, jebem ti mater" zbog čega ga je mlt. Tara udarila po licu i rekla da takve ružne riječi neće govoriti majci. Jednokratni događaj, nakon kojega su djeca otišla spavati, prema iskazu svjedokinje Rahime Krajinović, mogao bi, kao i u odnosu na optužbu iz čl. 179.a KZ/11 predstavljati tek prekršaj iz čl. 10. toč. 3. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji jer kazneno djelo zahtijeva ozbiljno zadiranje i povređivanje zaštićenog dobra. Ovdje takvog zadiranja i povređivanja, prema ocjeni ovog žalbenog suda, jednostavno nema. Zaključak da se radilo o počinjenju kaznenog djela prvostupanjski sud izvodi iz činjenice da je mlt. Sara povraćala, što nije opisano u činjeničnom opisu, niti je ova činjenica utvrđena na temelju medicinskih podataka koji bi potvrdili da se radilo o fizičkoj reakciji djeteta na ponašanje optuženika, kako to opravdano prigovara žalitelj. Zvonjava i lupanje po vratima i obilaženje zgrade u vrijeme dok je dvoje djece bilo u stanu, a bez opisivanja kakva je bila reakcija djece na takvo ponašanje, također ne predstavlja opisivanje kaznenog djela iz čl. 177. st. 2. KZ/11. U činjeničnom opisu se tvrdi da je opisano ponašanje optuženika utjecalo na pravilan psihofizički razvoj djece, ali se ova posljedica, uvrštena u činjenični opis, koja time ima funkciju odlučne činjenice, ni na koji način ne utvrđuje niti obrazlaže. Zlostavljanje djeteta, da bi predstavljalo kazneno djelo, treba preći granice počinjenja prekršaja i treba imati odgovarajuću težinu, što događaj kako je opisan u činjeničnom opisu kaznenih djela nije, a niti je utvrđen i obrazložen nastup posljedica po psihofizički razvoj djece. Zbog navedenoga, ovaj žalbeni sud ocjenjuje kako ponašanje optuženika, kako je opisano, utvrđeno i obrazloženo u pobijanoj presudi ne predstavlja kazneno djelo.

8.5. Valja primijetiti kako je prvostupanjski sud odluku o kaznenoj odgovornosti optuženika za kazneno djelo iz čl. 179.a KZ/11 utemeljio prvenstveno na iskazu žrtve Rahime Krajinović, koja je u odnosu na to kazneno djelo prihvatila blagodat nesvjedočenja, ali je prema čl. 285. st. 6. ZKP/08-22 bila u obvezi iskazivati o kaznenim djelima iz čl. 177. st. 2. KZ/11, pa je tada opisivala radnje koje je optuženik poduzeo prema njoj. S obzirom na vrstu donijete odluke ovog suda drugog stupnja ovakav postupak prvostupanjskog suda je ocijenjen irelevantnim iako bi predstavljao ostvarenje bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 2. ZKP/08-24. Nadalje, za primijetiti je kako u prvostupanjskoj presudi nedostaje odluka o uračunavanju lišenja slobode optuženika u izrečenu kaznu zatvora, što je također, s obzirom na izrečenu drugostupanjski odluku, zanemareno.

9. Stoga je ovaj sud drugog stupnja prihvatanjem žalbe optuženika i postupajući po službenoj dužnosti u skladu s obvezom iz čl. 476. st. 1. toč. 2. ZKP-24, u odnosu na sve inkriminacije preinačio pobijanu presudu na način preciziran u izreci ove presude, jer je na temelju iznijetih razloga zaključio da djelo za koje se optuženik optužuje po zakonu nije kazneno djelo (čl. 453. toč. 1. ZKP-24). Odluka o trošku postupka posljedica je izrečene oslobađajuće presude, a posebnu odluku o trošku postupka donijeti će prvostupanjski sud.

U Varaždinu 28. svibnja 2024.

Predsjednik vijeća
Rajko Kipke

U zamjenu potpisao sudac
Igor Pavlic

Broj zapisa: **9-30879-79840**

Kontrolni broj: **0f647-fa26f-e48bd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Igor Pavlic, O=ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.